

IVA ADAMCOVÁ

NÁVRAT

K JEDNOTĚ

přepis přednášky

z Ústí nad Labem

7. září 2012

Iva Adamcová - Návrat k jednotě IV | Ústí nad Labem, 7. září 2012

Já vás tady vítám. Doufám, že mě všichni uslyšíte. Je to dozadu dobře slyšet? Narodila jsem se s docela silným hlasem... My jsme se tady v Ústí rozmnožili, to je pravda, protože dneska je to v úplně jiném prostředí a jsem tedy překvapená, ale mile překvapená. Takže vás po pěti měsících vítám. S některými z vás jsem se viděla ještě v Poustevně, někteří jste byli u mě na krátkou chvíli, s některými jsem se viděla přes Skype, takže vítejte.

Mohu vám říct, že se děly neuvěřitelné věci a jsem za ně hrozně vděčná, vidím, jak všichni pracujete, jak se měníte, protože skutečně na světě bude lépe. Kdysi před léty ke mně chodíval vždycky jeden jediný člověk na celou sobotu a občas se vracel jen tak na čaj, doladit a zkontrolovat si, jak pokaždé reagoval. Vždycky bylo úžasné, že od toho jednoho jediného člověka, od změny toho jednoho jediného člověka se udály obrovské změny. Protože když on se přestal chovat tak, jak se choval a došlo mu to, měnilo se celé okolí, tzn. rodina, lidé v práci, díky těmto změnám se začínali jinak chovat i ostatní... Takže jako když hodíte kámen do vody a ona se před vámi vlní, má to nedozírné pozitivní následky. To samé platí ale i v negativní rovině, tzn., že když se člověk chová negativně, ty nárazy přicházejí zpětně také, ale to už jste si všichni mohli ověřit ve svých vlastních osudech a životech.

Jediné, k čemu jsem se vám ze začátku snažila ukázat cestu, byla základní spokojenost. Dnes, protože se pořád přibližuji víc a víc k praxi, tak já se k tomu dneska vrátím: proč vůbec spokojenost? Spokojenost totiž kopíruje vaši vlastní svobodnou Boží vůli, se kterou jste si sem přišli zahrát vaše životy. Už jsem vám vysvětlovala, že každý z vás jste Bůh, který si přišel zahrát vaši vlastní roli, tzn. roli těla a jména, které jste si vybrali při příchodu sem do hmoty, neboť vaše tělo je hmota. Takže jste si vybrali celý osud, protože ten váš osud je jedna maličká skládanka velkého akášického programu, který je daný. Dohromady, vše, celá skládanka je Bůh. Jste malé částičky Boha, které si vybírají svůj vlastní osud tak, aby zaplnili celou akášickou kroniku. To znamená, že když vy se potom narodíte do svých osudů, naberete si všechny lidi okolo sebe a i situace.

Základní čakra musí být skutečně absolutně uchráněná, protože ona jediná vám umí pomoci. Jen tehdy, když jste optimisté, jestliže budete spokojeni s tím, co se tu děje, byť byste měli, jak se říká, trošku odřená uši, vždycky všechno zachráníte. Spokojeností se vytváří jediný hormon endorfin, který otevírá čakerní systém. Spokojeností - když budete spokojeni, nebudete mít zlost na druhé lidi, ani na svůj osud; na čtyřce nebudete mít lítosti ani zášti; nebudete kritizovat věci, nebudete posuzovat věci; nebudete mít vztahovky na druhé čakře, tzn., nebude vám nikdo a nic vadit. Takže základní čakra, která bude uchovaná ve spokojenosti... můžete si nabrat absolutně ve všem.

Víte, spousta lidí bojuje třeba s tím, že jim odejde někdo milovaný, ať úplně do neprojeveného světa anebo se rozhodne, že vás opustí. Vy smíte tím tělem udělat pouze vše pro to, abyste napravili a opravili své vztahy. Jakmile víte, že jste pro toho

člověka udělali všechno, můžete ho jenom v klidu propustit dál. Vy o něj nikdy nepřijdete. Všechny okamžiky, které jste s ním prožili, vám zůstávají. Jestliže ale nastane bránění se nitrem, okamžitě si blokuje přísun a odmítáte svůj osud A až B, kterým jste si naprogramovali vaše bytí tady ve hmotě neboli ve vašem těle.

Dnes se budeme hodně věnovat praxi. Tady tenhle obrázek znáte ze všech základních přednášek. Nebudu se teď vracet ke všem základním šesti částem. Vy už víte, že všechno je dobré, že všechno má svůj osud a tak jak myslíte, tak učíte své tělesné buňky chovat se k vašemu tělu. Tedy jakýkoli zádrhel, který vy uděláte na svých čakerních soustavách, se ukáže na vašem zdraví.

V posledních měsících dochází k okamžitému vybití karem. Můžete mít někdy i docela velké zdravotní problémy. Okamžitě, když něco "vyvedete" proti Jednotě, tak začnete mít někde bolesti nebo píchání a můžete si i zkontrolovat, že když to hned opravíte, že to přestane, že se to z vás odloupne samo, jako kdyby k vám někdo takhle přišel a sebral vám to. Ověřte si, okamžitě to pracuje.

Nicméně už víte, že teď se mluví o transformaci. Ano, spousta lidí se ptá, kdy to bude, jak to bude... Ona tady je! Je to vývoj celku. Transformuje se Bůh a on sem chce přijít začít vědomě žít - sem do hmoty. Jestliže člověk je oddělený, narozený ve hmotě - to už víte, že tohle je člověk, tohle je jeho tělesná schránka, což není on a on má svůj tvar a jméno. Jestliže ten člověk zůstává oddělený, ve své oddělenosti a ve svém egoismu jste sami. Oddělujete se sami vlastní vůlí, vůlí jména a tvaru. Zapomněli jste, že osud, který jste si nabrali, byl vaší vlastní vůlí neboli vybrala si ho vaše skutečná osobnost. To znamená, že v zapomnění potom bojujete proti vnějšímu světu. Jestliže bojujete, už nejste spokojení, tzn., uzavírá se základní čakra. A tehdy bojujete tím, co neumíte: někdo neumí první čakru, někdo 2., někdo 3., někdo 4., někdo víc najednou, tam jsou různé kombinace. Tohle odděluje člověka od Jednoty, od sama sebe, protože vidíte, že když ten egoismus, to oddělení ve vás zmizí, stáváte se vším. To je transformace. To znamená, že se pouze chodíte na tyto přednášky učit - jak si vzpomenout, kdo jste. Jakmile to jednou prožijete, už nikdy nezapomenete. Je to úžasný stav.

Já jsem dneska zažila zvláštní pocity, musím vám o nich říct. Od rána mojí mamince maluji - škrábala jsem kuchyň, binec... špína... vypadala jsem přišerně jak pomalovaný šašek. Maminka byla úžasně spokojená, bylo to krásné. Říká mi: „Skočím nakoupit a vrátím se.“ - Já to mezitím doškrábala a pak jsem zametala ty oškrábané slupky ze země, bylo mi hrozně dobře. A maminka povídá „Představ si, koupila jsem šampíčko, dáme si, bude nám dobře.“ A najednou to přišlo. Já jí říkám „Mami, ale mně je dobře, mně už nemůže být líp.“ – „Může! Bude nám líp.“ – „Nemůže.“ Když jste sjednocení, víte, že teď procházíte tunelem a všechno v něm je dobře - nejsou lepší a horší chvíle; je trvalé blaho. I kdybyste vyváželi senkrovnou, tak vám bude strašně dobře. Tam neexistují odmítavé pocity.

Všechno, co se děje, je vaší vlastní vůlí. Tohle je sjednocení. Pak už nebudete posuzovat co, kdy, kde, jak a vyhýbat se něčemu. Ne. Všechno, tak jak přichází, je vaše. Lidé a ego se samozřejmě bojí toho, že přijdou o svou vlastní vůli. To se vůbec

nemůže stát, protože vůle člověka, tzn. teď Ivy, když se koukáte na mě, o to já nepříjdu. Když si dosadím, ať už kohokoli, stáváte se Bohem, protože tahle zábrana mizí a jste potom všechno. A teď si zkuste představit, co bude, až si všichni rozpustí veškerá oddělení. Na kohokoli se podíváte kolem sebe, uvidíte sami sebe. Proto se říká ve všech filozofických textech a i v Bibli, že člověk musí začít sám od sebe.

Ano, práce sama na sobě je nejdůležitější. Je jedno, co dělá druhý člověk vedle mě a že on ještě tohle dělá. Mnozí zapomenou a přijde ego a řekne: 'No když on může, tak já taky'. Nezapomeňte, že jste zodpovědní sami za sebe. Jenom sami za sebe!

Teď v létě jsem zažila se svou rodinou mnoho krásných okamžiků. Moje Lucinka je logický člověk a někdy má úžasné otázky, které mě tedy inspirují (nejenom ona, i vy máte úžasné otázky). Mluvím o nich, protože někdy mi to obrovsky otevře oči a mohu vám vyprávět další skutečnosti. Na naší dovolené mi položila otázku. Bavili jsme se s jedním mužem, který byl také v penzionu, kde jsme bydleli, a ona mi říká: „Jak můžeš vědět o tom druhém člověku, že se nepřetvařuje?“ Taková jednoduchost, že posuzujete, jak se ten druhý člověk chová a jestli to myslí, anebo nemyslí vážně... Už i tohle je váš obrovský blok. To je jedno, jak to ten druhý člověk myslí. Jestliže já ho budu posuzovat, tak už nepřijímám Boha.

Uvědomte si, že je celek. Vy jste jedna část celku, tzn., že vaše čakerní systémy jsou dány. Jestliže někomu nebudu důvěřovat a budu ho považovat třeba za intrikána anebo 'bůhví, co si myslí', už to je vaše uzavření, protože vaše čakry se začínají zavírat před zbytkem světa. Před tím člověkem jsem něco vyslovil a vy máte blok. Vy si tvoříte zbytečné zádrhele. Ne. Ať to ten člověk myslí, tak jak to myslel. To je jedno. Je to jeho blokace a vy se potom neblokujete sami jenom těmi imaginacemi, které se odehrávají ve vašich hlavách. To je zbytečné. Bůh je jedna obrovská bytost a vy najdete cestu zpátky jenom přes vaše nitro, nikdy ne přes vnější svět. Tady to máte namalované. To znamená, že místo abyste se chovali takhle - abyste odsuzovali, kritizovali a tlačili na svět - vy musíte ten svět přijmout takový, jaký je a pozor, teď to řeknu v uvozovkách: bojovat proti vlastnímu egoismu, tzn. tady tu sílu, kterou u většiny lidí ego tlačí ven, musíte natlačit zpátky. Protože víte, že nesmíte bojovat s ničím.

Na klasické a základní mystické rovnici jsem vám ukazovala, že i vaše ego je Bůh. Ano, když je všechno Bůh, tak i egoismus je Bůh. Základní rovnice ukazuje, že Bůh je člověk plus ego. Jestliže si odmyslíme to ego, zůstává čistý Bůh, ale vy se k tomu musíte propracovat přes lásku, tzn., že i když mi přijde odmítavá myšlenka - přichází každému, i mně, já jsem obyčejný člověk, jsem stejný člověk jako vy. Tedy i mně se mihne něco negativního, ale já to ignoruji a naopak: ještě přitlačím láskou. Mám radost, že jsem to tam mohla zahlédnout, protože vím, v čem mám rezervu. 'Aha, tak ty ještě takhle mě ponoukáš?' Tak je vidět, že tady mám mezeru a dám si na to pozor. To stačí.

Nedávno mi psala jedna žena a položila nádhernou otázku. Napsala mi: „Jak víte, Ivanko, že máte pravdu?“ A tohle je strašně důležité. Budu mluvit teď trochu déle,

abyste slyšeli, co na tohle odpovím, abychom si to rozebrali, protože ega většiny lidí se bojí nemít pravdu, jenže nikdo se nezamýšlel nad tím, co to ta pravda vůbec je. Já vám to vysvětlím. Zkuste si napřed představit lidské tělo. Takhle jak je moje, to je moje hmota a ona je složená z obrovského počtu buněk. Každá tahle buňka má svoji pravdu. Protože ta buňka má svoji funkci, narodila se v bodě A, umírá v bodě B - je to úplně stejný systém jako v té horní oblasti. Ale jaterní buňka má jinou pravdu než ledvinová, než kostní, protože ona vidí svět jinak.

To samé si zkuste přenést do našeho světa. Vy jste se také narodili s určitým posláním, máte tady něco vytvořit, máte tady něco udělat, nějak fungovat, naučit své děti. Všechno máte ve svém programu nalajnované. Ale jak víte, tak každá buňka se vyvíjí. Ano, ona se vyvíjí, protože z bodu A do bodu B je dlouhá cesta. Každým okamžikem, ve kterém kráčíme v těle, ať v tomhle malém těle nebo v tom velkém Božím těle, se měníme. Zkuste si zpětně prohlédnout váš život. Uvidíte, jak jste se měnili, že jste měli jiné názory na začátku života, po 10 letech, po pěti... i před 5 minutami jste možná měli na něco jiný názor. Tohle je pravda jedince. Takže pravda jedince, buď buňky, nebo člověka, je jeho duchovní úroveň toho, kam došel, co si umí vybavit.

A věřte mi, že my jsme tažení těmi svými tunely, abychom si došli pro svou vlastní karmu, tzn., že si pro ni dojdete. I chtění být honem rychle natlačený někam dál vás brzdí, protože i to je egoismus. Vy máte žít jenom to, co se po vás chce. To, co prožíváte ve svých životech, ten váš vlastní osud, kterým procházíte. Byť byste žili v klidu a v míru úplně obyčejný život. Když ho nepřijmete a bráníte se mu - chcete něco lepšího, něco barvitějšího, něco zábavnějšího - už nepřijímáte ten váš osud, jaký jste si vybrali. A naopak: člověk může žít i v pekle a může to peklo přijímat. Bude okamžitě osvícený, neboť přijme sám sebe a svoje vlastní Božství. Tady se potom dějí neuvěřitelné věci.

Takže se dívejte. Odpovím té paní na otázku, kterou mi kladla. Mám vlastně obrovský stříbrný tác a na tom tácku jsou bonbóny. Vy každý máte svoji životní pravdu, svoji životní a duchovní úroveň, se kterou sem v tomhle okamžiku přicházíte, a každý z vás si nabere to, co potřebuje. Někdo třeba jedno procento, někdo to odmítne, to je také bonbónek na tácu, pozor!, a je to správné, protože zrovna na to ještě ten člověk není připravený.

A teď pozor! Učila jsem vás na základních přednáškách, že vše je dobré. Ano, úplně vše je dobré. Teď chodí po internetu spousta informací, které jsou zastrašující až děsivé a i ty jsou dobré, protože se přesvědčíte, že egoismus je i strach. Jestliže lidé podlehnou strachu, co bude, už nejsou schopní udržet se v čakerním systému v přítomnosti, protože strach není spokojenost a navíc je v budoucnosti. Vy se nikdy nebojíte do minulosti, to je nesmysl, že jo, bát se včerejška nebo před měsícem, to je blbost. Většina lidí si myslí, že se bojí tady v přítomnosti. To také není pravda. Tady se ještě nic neděje. Děje se s vámi něco? Sedíte na židlích, žijete svoje životy, dýcháte, všechno klope jakžtakž jak má. Buďte spokojení, nebojte se. Jestliže přijde strach... Strach je 'co bude za vteřinu (zítra/ za měsíc/ za 3 měsíce)?' Teď je toho spousta.

Lidé, kteří by nežili ve spokojenosti, nebudou žít v přítomnosti. Vy se učíte jedno jediné: žít v přítomnosti. Takže žijte, nebojte se těchto věcí. Když nejste schopní odolat strachu, tak radši bych se do čtení těchto věcí nepouštěla. Ale jestliže vás bude k tomu vaše ego nabádat a budete se chtít podívat, tak si to tedy přečtete, ale je nutné odolat. Je nutné odolat i po tom čtení onomu náporu strachu.

Prolnutí se do 5. dimenze má jednu jedinou podmínku: žít a naučit se žít 4. dimenzi, což je vstup a brána do pětiky a tou je spokojenost neboli přítomnost. Božství si vás pak najde a nasměruje samo a věřte mi, že každý budete na svém místě. Spousta lidí se také ptá, jestli už patří do 5. dimenze, anebo nepatří. To jsou také nesmysly. Uvědomte si, že jestliže vaše vývojová stádia jsou naplánovaná, patříte do akáši. Už když jste se narodili, už tam bylo zaznamenáno, jestli tam patříte, nebo ne. A vůbec nezáleží na tom, kdo tam projde a kdo ne. Vždyť přeci, když byste měli děti a vaše dítě by třeba nezvládlo něco v 1. třídě, tak ho nebudete tlačit do 2. třídy, protože by v té 2. třídě ničemu nerozumělo. Každý bude zaplňovat vždycky to místo v celku tam kam patří. A přemýšlet o tom, to už je také chtění patřit tam. Tím se vymísťujete. Je to zbytečné. Jsou věci, které jsou dané. Respektujte to. Tohle je obrovský nápor a obrovské síto a základní věc, která by vás nepustila do té 5. dimenze, to je strach. Jestliže má přijít tamhle nějaká katastrofa, tak přijde. Když se k ní dožiji, tak tam budu. Stejně pokračuji dál. Ono vůbec o nic nejde, ale tohle vám musí dojít.

I takové vymísťování z přítomnosti, takové ty pocity, že už už byste měli dělat něco jiného (nějakou práci), takové to nutkavé chtění něco udělat, už to vám brání dodělat práci tady v té přítomnosti, tam, kde je vaše tělo. Už i to je vymísťování. V klidu, všechno má svůj čas.

Přijdou obrovské zkoušky a teď to ego skutečně řadí. Ono je kolektivní a vyvádí neuvěřitelné věci. Já si pamatuji, jak jsem minulý týden seděla u počítače, někomu jsem odpovídala a najednou venku na ulici troubilo auto stylem "túúúút.... túúúút.... túúúút", to bylo snad 10 minut a já jsem najednou začala cítit takové jako napětí... Už mám z toho zase husí kůži... [smích] Říkám si 'Aha, tomu to vadí.' Okamžitě splasknul. On musí dostat "ránu", ale s úsměvem. Jakmile bych se na něj zlobila, už něco odmítám. Uvědomte si, že ten, komu to vadí, nejste vy sami. Bylo to ale úsměvné. Ale jestliže se chytíte, pak může proběhnout i nějaký zdravotní problém. Už i dneska... Jenom by vás poznamenal. Je to zbytečné. To jsou drobnosti, které by vás tahaly zpátky. Zaměřujte se na věci podstatné. Přijímejte všechno, tak jak je.

Teď se dějí neuvěřitelné věci a dít se budou. Budete děšení, je v tom záměr, budete zkoušení z hmotných věcí a věřte mi, jakmile podlehnete hmotě, přijde rána jak z děla. My jsme to teď zažili, ale to vám bohužel nemohu vyprávět. Může se přihodit, když už nepatříte směrem do 3. dimenze a jste už čistí a najednou sklouznete do nervozity kvůli nějaké hmotné hlouposti, že přijde obrovský náraz a přijdete o mnohem cennější a dražší věci, abyste si uvědomili, jakou pitomost jste především udělali. Jsou věci, které zkrátka člověk musí odložit.

Uvědomte si, že jestliže jste všechno a zlikvidujete egoismus a nějaké chtění a zaměření, tak vše je vaše. Já vím, že je to ještě divné, jako pocitově, ano. Člověk pak po ničem netouží, protože ví, že vše, co existuje, je on. Jste všechno, máte všechno, žijete vším, co existuje. Vy jste se pouze sjednotili. Transformace je sjednocení, protože Otec v téhle době v 5. dimenzi už žije vědomě na Zemi. To žití vědomého Boha na Zemi je kouzelnou záležitostí. Tehdy budete dostávat informace.

Víte, spousta lidí se na někoho upne, na nějakou takovou postavičku, třeba jako já. Lidé, když pak dostávají informace shůry od Nadjá - a to Nadjá, protože té postavě (tomu tvaru), důvěřujete - tak Ono vám bude ukazovat přes tuhle postavu informace nebo úkoly, které vám dají. Přicházejí docela veliké zkoušky, většinou se to děje po nocích. Ono tomu tak není. Nedávno mi psala paní, že jsem k ní v noci přišla a upravovala jsem jí čakry. Viděla záře a ptala se mě, co jsem to tedy dělala? Tak jsem jí musela vysvětlovat, že ona mi pouze důvěřuje, a proto, aby se nebála, to její Nadjá si vzalo moji podobu. Tak to je. Tam nahoře je ono božství jednotné, tzn., že když nahoře ty vaše energie vědí, že byste ještě něco odmítali, tak ono si pomůže, abyste se strachem od té pomoci neuzavřeli. A aby vám to došlo, vezme si na pomoc tvář, tvar a jméno někoho jiného.

Je to, to samé, jako kdybyste v jednom životě byli třeba muslimem, v jiném životě byste byli křesťanem nebo v dalším životě buddhistou. Když člověk třeba i umírá, přichází k němu bytost vždy ze sféry toho, čemu věřil. Aby byl klidný, že odchází do těch správných míst, když si ještě tady na Zemi vybírá ten svůj směr, ale je to jenom iluze. I když vás bude navštěvovat, třeba někdo z vašich odchozích, také to může být i někdo jiný, protože on se třeba už musel narodit. Proto se nahoře váš pomocník, anděl strážný, převléká za tvar toho vašeho milého člověka, kterého jste vidávali, povídali jste si s ním, protože je zapotřebí vás udržet v určitém stavu klidu. Je to vlastně taková obrovská, neuvěřitelně veliká hra jednoho velikého božského těla. Když v ní budete všechno přijímat, tak se váš život zklidní a vyrovná, protože vy to dění respektujete.

Když tady mluvím o tom respektu, tak se vrátím k jedné důležité věci a tou jsou afirmace. Pozitivní afirmace. Pátá dimenze, ke které se blížíme, už nesnese žádná přání. I třeba taková sankalpa, se kterou pracují jogíni, to jsou jenom pozitivní představy, které člověk vytváří, které zhmotňuje. Ukážu vám jejich skutečnou realitu. Je to ještě oddělenost, je to ještě přání, sice ve slabší úrovni, ale ještě je. Tady byste se nemohli sjednotit. Zkuste si představit, že každá buňka tohoto těla by měla svoji představu o tom, jaká by měla být a kde by měla být. Dovedete si představit, co by to moje tělo dělalo, jaký by byl chaos? To by bylo neuvěřitelné - každá buňka by si tvořila ty své představy o tom, jak by ten její svět a to okolí mělo vypadat. I tohle je vaše přání neboli vaše vůle vašeho tvaru a jména. To nejde. Jestliže se chcete sjednotit, musí být vaší vůlí to, co máte a být spokojení s tím, co máte. Jestliže to totiž nedodržíte, ještě pořád máte přání, i kdybyste si to o sobě nemysleli. Stavby absolutní volnosti a svobody jsou jen, jestliže budete vědět, že všechno, co máte, je to, co právě potřebujete.

Podle dopisů, které dostávám, nemá spousta lidí také jasno v přítomnosti, minulosti a budoucnosti; takové to nazírání na tyhle časové jednotky a pohledy a myslí si, že mají zakázáno vzpomínat a zakázáno plánovat - to je nesmysl! Vy si klidně žijte, tak jak žijete. Vzpomínejte si, na co chcete, to je krásné vzpomínat! Vůbec si neuvědomujete, že si pamatujete minimální procento z toho, co jste prožili. Kdybyste si měli dobře pamatovat úplně všechno, tak si budete pamatovat každý den, každou vteřinu vašeho života, ale nejenom to. Ta paměť, kterou má vaše Nadjá a jeho Nadjá a jeho Nadjá, protože to je o řád větší a větší bytost, která je nad vámi - vy jste v tom konečném hmotném stvoření - je gigantická.

A nejen v tomto životě, ale i ve všech životech, máme v mozku všechno nahráno, jenže k tomu nemáme přístup. Tyhle nahrávané věci jsou totiž uloženy v pravé hemisféře a většina lidí, když ještě používá ego, - a ego bydlí v levé hemisféře - žije levou hemisférou. Levá hemisféra je dobrá, my jsme ji dostali správně, protože jsme museli projít hmotou a když všechno je Bůh, tak i hmota je Bůh. V té hmotě nacházíte zapomnění na hrůzy. Ale levá hemisféra hodnotí, sčítá, rozlišuje, kritizuje, posuzuje, a tak lidé dostali i během svého vývoje spoustu pomocných prvků.

Zkuste si představit třeba vnitřek kostela. Nahoře jsou krásná vitrážová okna připomínající mandaly. A když přijdete do toho kostela, tak si tam napřed sednete, začnete se rozhlížet a to ego ještě brblá jo... tak posuzuje, kouká kolik tam je soch, kolik tam je obrazů, co může, tak spočítá. Najednou se podíváte na to okno, chvíli na něj koukáte a najednou ego zmlkne. Protože levá hemisféra když už nemůže něco přepočítat a zjistit proč to tak je, jak je to, a posoudit to, tak ona ztichne a přijde takový malý okamžik, kdy se přesunete do vnímání pravé hemisféry. Proto má většina lidí v kostele takové zvláštní pocity. Najednou cítíte, že nad vámi je něco obrovského. V tu chvíli k tomu máte de facto vstup.

To, co vás učím, je směřování. Ego posuzuje, počítá... Já vám odblokovávám vlastně levou hemisféru, abyste se dokázali lehce přesunout do té pravé části. Jakmile vám začne fungovat pravá část, budete už hotovým božským člověkem. Plná funkce pravé hemisféry vám totiž odblokuje pocity levé hemisféry a začnete fungovat jako vědomé božství ve hmotě. Tady už jsou jiná pravidla. Museli jste ale projít obrovským množstvím životů, než se k tomu dopídíte, protože i vaše hmotné tělo je neustále dokonalejší a dokonalejší a celé generace těl jste na to byli připravováni.

Třeba pohled na tu mandalu, to je jen taková ukázka, jsou i jiné, další prostředky. Dejme tomu půjdete na nějaké bubnování. Tam se bude hodiny a hodiny bubnovat - a najednou bude ticho. Takové to ticho, které k vám přichází zevnitř do hlavy, vám také nastartuje dění v pravé hemisféře, protože levá si s tím neví rady. Takových berliček je ve vašem životě veliké množství. Dokonce do toho patří i cvičení jógy, kdy se zaměříte směrem dovnitř na pocity, které máte a vnímáte to dění uvnitř. Všechno je to nádhera.

Všechno je to uvolňování a zmenšování objemu vašich myšlenek, protože myšlenky, a to už víte, vytváří ego. Božský člověk totiž nemá myšlenky, on jich má strašně málo.

Má jich skutečně minimálně, on žije intuicí, protože on už neodmítá, ale ví, že věci jsou takové, jaké jsou. Takže ego v něm nekřičí a to přijímání způsobuje vyčištění těchto kanálů. Pak jenom víte, že tohle musíte udělat. Nevíte proč, je vám to jedno, vy to jenom uděláte. Tady už jste živou formou Boha ve hmotě.

Tyhle stavy ale mají své zvláštní zákonitosti i tady ve hmotě. Jakmile se otevře cesta k Otcí, a vaše čakry jsou trvale otevřené, nastává zvláštní období. Tehdy se vám jemné čakerní systémy, která mají svá jemno-hmotná těla, začínají rozpadat a otevírají se vám vyšší, protože vy máte ještě mnohem vyšší čakerní systémy, tzv. transcendentální. Jak se tyhle čakerní soustavy postupně otevírají, tak se následně uzavírají ty dolní, tzn., že vám se pak začne rozpadat třeba astrální tělo na 3. čakře a začínáte si budovat tzv. Božské tělo.

Tehdy dochází po nocích, a to už mnozí z vás zažíváte, ke zvláštním stavům. Víte, že jste s někým mluvili, nevíte třeba s kým, to je jedno, na tom nezáleží - vy mluvíte vždycky se svým Nadjá. Nebo přicházejí stavy takového nočního vrnění nebo třesení - to je stav podobný elektrickému napojení. A věřte mi: Boží tělo udělá přesně to, co má a i bez takových vnějších zádrhelů, i třeba zdravotních.

Možná bych neměla, ale budu vám vyprávět příběh, který se mi stal, abyste viděli, že to pracuje. Asi před 7 lety jsem otěhotněla. Sama jsem to ani nepoznala, protože nebyl čas. Šla jsem si odpoledne lehnout, usnula jsem, a jak spím, tak najednou se mi otevřelo vědomí. Kdysi dávno jsem milovala staré řecké pověsti a v nich Bůh z Olympu házel šípy blesků. Skutečně takovýhle ohromný blesk přišel do vědomí. Vletěl mi tady tím otvorem na 7. čakře, projel celou páteří a takhle se mi to točilo v břiše. Vzbudila jsem se, zvedla jsem hlavu a to břicho mi takhle skákalo. Teď jsem nevěděla, co se děje. Myslím si: 'Co to je proboha?' Člověk je napřed vyděšený... Úplně mě to vzbudilo, sedla jsem si, ptám se: 'Co to bylo?' Došlo mi, že jsem zřejmě otěhotněla, ale protože to božství čistého člověka chrání - nebylo záhodno, aby se mi to děťátko narodilo. Byla by to i pro mě zbytečná zdravotní komplikace, třeba bych musela na nějaký čas někam jít, takže to božství mě toho samo zbavilo. Vy se pak už stáváte platnou součástí a je jedno, jestli máte otěhotnět nebo dostat tamhle nějakou nemoc. Vy ji zkrátka nemáte mít, protože jste způsobilí a plánování pro něco jiného a byli byste schopní se tomu dobře postavit. Takže komplikace jsou od vás odhrnuty. Je zbytečné, abyste je prožili v tomto běžném světě.

Nedávno jsem byla u Amálky. Zkontaktovaly jsme se neuvěřitelným způsobem. Já jsem ji vlastně dostala jako dárek k narozeninám, protože jsem na ni neměla číslo. Na mé narozeniny mi volal jeden človíček, ale nevěděl, že mám narozeniny. Byli jsme právě s Petruškou a Paolem v Mnichově u Loun. Zazvonil mi mobil, tak jsem ho zvedla, on se představil, potřeboval pomoci a říkal: „Já jsem na Vás dostal kontakt přes Amálku.“ – „Vy si děláte legraci, já jsem se tak toužila s ní setkat, tak to je fakt pro mě dárek!“ Takže jsme se pak s Amálkou domluvily a sešly jsme se. Asi 4 hodiny jsme si popovídaly, bylo to krásné. Namalovala mě a moc jsme se nasmály, protože všechny čakry byly otevřené jako květiny. V Táboře bylo vidět, že když stojím před vámi a nějak k vám mluvím a vyprávím, tak sama sebe léčím. To je ono.

Jestliže sloužíte pro druhé s láskou, vy sami sebe skutečně léčíte, protože vy jste učitel pro své buňky těla. Existuje pouze Jednota. Tady je zapotřebí v té základní části zapomenout sama na sebe. Na to, že já jsem Iva, že mám tělo a jenom dělám věci s láskou pro druhé. Vzpomeňte si na Ježíše. Ježíš říkal: 'Jenom skrze mě se dostanete k Otci.' [Jan 14:6] a Ježíš je láska. Žádná jiná cesta k Otci nevede. Uvědomte si, všechno jiné je vypočítavost. Všechno jiné byste dělali pro sebe. Jenom z lásky jste schopní dělat všechny věci pro druhé. Pozor! I to, že z lásky k někomu, někomu nepomůžete. Tady už získáte jemnocit, protože když vidíte, že ten člověk si to ještě nezaslouží, že by tam ještě byla podporovaná jeho egoistická složka, i tohle můžete udělat s láskou - myslet na druhého člověka. Je tam velice jemná nuance. Musíte ji vycítit.

Jakmile budete žít pro druhé, potom se uzávěr tady zruší a vidíte (?) - to, co děláte pro druhé lidi, děláte pro sebe, protože vy jste všechno. Já se vrátím zase k jinému Kristovu výroku, kdy říkal, že: 'ten, kdo bude přede mnou jako poslední, bude první.' [Marek 9:35] To je to samé. Tady si to můžete prohlédnout. Nemusíte to lidem říkat. On bude vědět, s jakými úmysly to činíte. Nemusíte vykřikovat do světa a mít transparency, co všechno jste pro druhé udělali. On to ví. Kdyby se to ještě vykřikovalo, tak pak by přece jenom 'Tak dostanu alespoň trošku poděkování nebo budu něco z toho pro sebe mít...' Na to prosím zapomeňte.

Já o tom budu mluvit kvůli tomu učení, kvůli tomu vysvětlení, aby vám to došlo. Dále, můžete sami sobě pomáhat různými způsoby. Tady jsem o tom s někým mluvila. Jestliže něco neumíte a máte někde na nějaké čakře rezervu, můžete sami sobě pomoci tím, že si vytvoříte umělou berličku. Vysvětlím. Mám známou paní, která měla neustálé problémy se srdcem. Bušení... Pak se vyděla, že jí něco je a vždycky tam byly lítosti. Chtěla jsem jí pomoci, protože ona je nesmírně hodná. Nicméně bylo toho tolik, téměř každý den, že už moje pomoc byla závadná - ten člověk by nepracoval. Vysvětlovala jsem jí: „Prosím tě, nedělej to! Jestliže se bojíš, že máš něco se srdcem, tak abys uvěřila, aby ses na té 1. čakře zakotvila, tak běž do nemocnice, nech si udělat vyšetření, aby se přišlo na to, že jsi zdravá.“ Na tom srdci skutečně nic nebylo, tam se odvíjely jenom lítosti, obrovské lítosti kdesi z minulosti, takže ten člověk pak prožívá takové ty divné stavy, takové klepání srdce.

Mimochodem vy všichni, jestliže srdce máte připravené na 5. dimenzi, tak budete něco podobného prožívat. Tam je občas takový pocit, že se vám srdce zastaví, pak se zase rozeběhne. To jsou jenom dočasné věci. Vám všem, když procházíte do 5. dimenze, se totiž upravuje srdeční čakra. Ale o tom budeme případně mluvit později, když byste se pak chtěli v druhé části na něco zeptat.

Takže jsem jí říkala: „Když s tebou mluvím, tak mi věříš, že tam nic není. A za hodinu po položení telefonu už zase zmátek... už zase nářky a strach, takže pak zase nohy - problémy s nohama a opět se to vrací k srdci.“ Proto jsem jí poradila: „Dobře, když si nejsi jistá, tak si můžeš pomoci tím, že se půjdeš nechat vyšetřit a doktoři ti řeknou, že srdce je v pořádku. Tím pádem si stoupneš nohama na pevnou zem.“ Ta žena mi za týden volala: „Volám ti z interny z Teplic, nechala jsem se hospitalizovat a oni na mně

vůbec nic nenašli. Jsem zdravá.“ Tak jí říkám: „Vidíš? Tak teď běž domů a nech si odžít ty lítosti, které tam v minulosti byly, a ono to přejde.“

Vy se můžete zklidnit vším. Já jsem třeba před roky měla dvě malé děti, byla jsem samoživitelka a měla jsem obrovský dluh. Měla jsem leasing a teď jsem nevěděla: může se stát, že si zlomím ruku nebo nohu, nebo že onemocním, děti by potom neměly nic, zůstaly by bez prostředků. Takže jsem si dala také pod nohy takovou krásnou berličku. Já jsem si zařídila životní pojištění. Sice to byly další veliké peníze, které jsem musela platit, ale po 18 měsících, když jsem doplatila leasing, jsem to zrušila. Načež si lidé ťukali na hlavu: „No, jsi ty normální?! Ty jim vrazíš 18.000,- korun jen tak?“, protože oni mi vrátili z toho jenom část. Já říkám: „Ne-ne-ne, já jsem si za těch 18.000,- koupila klid a zdraví,“ protože ten tlak na čakrách bych neunesla, ta obava by tam byla, já bych skutečně s těma nohama něco měla. Věděla jsem, že když se zklidním touhle pomocí z vnějšího světa, opřu se o ni a zůstanu zdravá. Takže jsem jim klidně nechala 18.000,-. Oni mi tedy vrátili peníze a 18.000,- si z toho odečetli. Vzali si peníze, ale pro mě to byla úžasná radost a skvělá investice. Já jsem si koupila klid a zdraví.

Vy ještě hodnotíte a striktně oddělujete věci hmotné, které vidíte očima a ty, co nevidíte, ty ještě neregistrujete. Většina lidí tedy, i když mnozí už teď to ví. Vy si můžete pomoci i do toho neprojeveného světa psychickou oporou, ale už pracujete vlastně s Bohem. Tady pracujete už i s tou neviditelnou částí a tohle je pro vás strašně důležité, tohle umět. Víte... Když tady budou sedět lidé na přednáškách, mnozí budou cítit takové jemné vrnění. Je to tím, že když člověk mluví, zklidňuje druhé lidi, vysvětluje - odbourává jim bloky na čakrách a to vrnění je Otec, který se do vás nalévá. Tohle je pochopení.

Tohle pochopení získáte, když budete poslouchat neustále dokola. Já vím, že je to hloupé - mluvím o přednáškách, které já, tahle ta hmota, pro vás tady vytváří, ale je to návod. Vy jste stejně schopní načerpat pouze určité procento. Až se naučíte v životě tohle procento uskutečnit a budete to umět, už to bude zase další vaše přítomnost a budete slyšet další věci z přednášek. Tohle je nutné, protože v poslední době, v posledních měsících nejsem vůbec schopná dělat aurická sezení. Já jsem slíbila na webu [www.Ivanka-CentrumDuchovniPomoci.cz], že koncem srpna [2012] otevřu pár aurických sezení. Prvního srpna jsem myslela, že mě trefí, když jsem otevřela počítač. Jenom za ten 1. srpen je nabráno až do konce listopadu, protože tam byl obrovský soucit. Ty osudy jsou neuvěřitelné, ale já to dál nemohu dělat. A stejně, i když budu dělat aurická sezení, už mi Otec pomalu nedovoluje vytahávat z vás zápisy. Protože už víte, jak opravovat... Dnes už mě vede k tomu, aby vy jste přehodnotili věci, které jste odmítli v minulosti. Jestliže je přehodnotíte, sami sebe uzdravíte a vyřešíte váš osud. Je to nutné, protože se blížíme skutečně k hraně, k přechodu. 31. 03. 2013 každý z vás, na jakém bude duchovním stupni, to pro vás bude závazné.

Vy víte, že už dnes se ví, kdo tam bude nebo nebude. Vůbec nekoukejte na to budu/nebudu. To je nesmysl. Lidé, kteří nebudou patřit do 5. dimenze, budou patřit do 3. Budou zase tou nejlepší a nejvrchnější slupičkou ještě ve 3. dimenzi, což je také

dobrá úroveň. Ti budou zase vyučovat část lidstva v dalším Vodnářském měsíci a budete přesně na tom místě tam, kde budete, takže vůbec o nic nejde. Pokračuje pouze vývoj a vyvíjí se vždycky jen Boží tělo, tzn., vy sami. Takže vůbec o nic nejde a už jenom odmítnutí těch pocitů je nesmyslné, takže si nabírejte, nabírejte a buďte klidní a vyrovnaní. Tím uděláte nejvíce pro to, že pochopíte.

Já jsem dneska dostala zvláštní e-mail, ještě jsem na něj neodpověděla. Byl to človíček, který mi říkal, že tedy viděl moje základní přednášky, že se spoustou věcí souhlasí a že ale s některými ještě nesouhlasí. - To je také správné, to je úroveň, kterou si ten člověk nabere, to je ten bonbónek z toho stříbrného tácu, o kterém jsem dnes mluvila. Napsal mi tam odkaz na nějaké webové stránky, kde se píše o druhém příchodu Krista a jaké se budou dít příšerné věci a co všechno... a abych si to poslechla a abych mu hned napsala zpátky. Tam byl strach. A ještě tam napsal, že ví, že má žít v přítomnosti... ale abych se tam určitě podívala...

Jedinou větu, kterou bych mu odpověděla, by bylo, aby si sednul do klidu a uvědomil si, že vlastně jediná přítomnost je spokojenost. Jenže tomu pánovi by to nestačilo. On se ještě bojí. On ještě má určitý náběr magických stavů, tzn. prosazování svojí vůle a hodnocení, že něco je špatné a něco je dobré a to je ještě závada u tohoto vývojového stupně pro 5. dimenzi, nikoli pro 3. dimenzi. Ve 3. dimenzi může být ještě úžasným učitelem. Takže vidíte, a to už jsem vám ukazovala i na základních přednáškách, že nikdo není špatný.

Víte, teď budete prozkoušeni v neuvěřitelných věcech, v drobnostech a uvidíte návaznosti. Uvidíte skutečnosti, které jste předtím neviděli. Já sama jsem teď o prázdninách zažila neuvěřitelné události, kdy jsem viděla, že jsem musela mávnout takhle rukou a rozmáznout žehličkou obrázek na tričku, aby někdo jiný zareagoval. Ale já to musela udělat, protože ten druhý ještě neměl nabráno pro to, aby tohle skouzl. Všechno je geniální. Geniální, věřte mi. A když jenom svět pozorujete, ono vám nic nevadí. Otec je tak ke mně milosrdný, protože jsem viděla, jak se na toho človíčka snesla karma. Přišel pocit obavy, co s ním bude.

Druhý den jsem přišla do laboratoře a tam spadl na zem veliký, zasklený obraz. Obraz tohoto človíčka, kterého nesmírně miluji. Spadl z obrovské výšky. Bylo to sklo 150 cm, ale nic se nerozbilo. Otec mi řekl: „Neboj se, přijde obrovský náraz, ale nic se jí nestane.“ Přišlo to a ona mi volala a říkala [plačtivě]: „Maminko moje, já vím.“ Prostě neuvěřitelné, neuvěřitelné. A pozor, auto bylo úplně na s*áčky s prominutím. Jí se nestalo vůbec nic. Měla jen zapíchnutý střep do levého palce u nohy. Jelikož si o mně myslela, že jsem špatná, že jsem rozmázla tričko... Pak jsme se tomu smály. Ale uvidíte PRŮBĚH věcí. Jestliže někdo nemá procento, jedno jediné procento, aby mu došlo, že už to jednou odloží, tak vy to musíte udělat. A ta moje holka to musela udělat, už z obrovské lásky proto, aby to pochopila.

Dejme tomu se budou dva lidé na ulici prát. I kdyby vám to jenom vadilo, že se tohle děje - taková ta nepříjemná tíha - už i to je odmítnutí. Já budu vědět, že oni dva se vzájemně učí, že je to správné. Ano. Uvědomte si, že ti lidé jsou k sobě přitahovaní

svými zápisy. Když byste se dejme tomu třeba vy na někoho zlobili, tak pořád budete nevědomky provokovat tím zápisem, někoho vedle sebe a ten někdo vás stále bude chodit štvať. Je to VÁŠ zápis. Uvědomte si, že kdybych tam byla vedle vás já, mě by chování toho člověka vůbec neiritovalo. Je to vždycky ve vás a vy nezrušíte tuhle situaci tím, že tomu druhému dáte do čumáku nebo že ho pomluvíte. To si zaděláváte na další problémy na pětce... na dvojce... tam vzniknou různé potíže, kterými si pak zkomplikujete váš budoucí pozemský čas. Je to zbytečné.

Tady je nutno rozbombardovat to napětí a přijmout to. Jestliže vy v sobě zlikvidujete postoj, že vám to vadí, tak příště už vás ten člověk nebude vlastně obtěžovat, protože to nevidíte. Tohle je tzv. magie nad magií, magie-nemagie, kdy si uvědomujete, že svět změníte tím, že ho PŘIJMETE. A tohle se týká obecně i vašich životů, toho vašeho programu, který jste si přišli zahrát. Pak už dostanete úplně všechno.

Já vám budu vyprávět příběh, který se stal minulou středu. Moje mladší dcera odjížděla. Předtím jsme byli v Mnichově, kde jsme pracovali - vše se tam už připravovalo na příchod stavební firmy - nosili jsme kameny a cihly. Odcházela jsem dřív a Péťa říká: „Maminko, přijedeme zítra večer, my bychom si dali bramboračku.“ Já jsem věděla, že nemám doma majoránku a měla jsem velice hodně práce - viděla jsem, že dnes mám dvě Skype-sezení, musím do pěti ordinací, potřebovala jsem udělat spoustu věcí, jít na poštu, protože Lucinka měla narozeniny... Tam bylo plno povinností a říkala jsem si 'Musím koupit tu majoránku, nebo na ni zapomenou.' Běžím, ještě jsem si myslela 'Dobře, když zapomenou na tu majoránku, tak holt půjdu znovu. Když jsem blbá, tak jsem blbá.' A teď se ozvalo: 'nezapomeneš'. Vběhla jsem do Sparu a tam jsou nalevo červené košíčky, ty se tahají za sebou. Chtěla jsem ještě dalších 10 věcí, ale ty košíčky tam nebyly. Tak jsem se rozeběhla... Je tam asi 10 nebo 12 kas a u prvních čtyř také žádné nebyly, až u 5. kasy byl první košík. Příběhnu k němu, ohnu se a na dně byla majoránka. Tam jsou tisíce výrobků... Neměla jsem zapomenout... Tam zkrátka si někdo nandával na pás a zapomněl ji tam. Pro mě. Vidíte? Jeho božství bylo i moje božství. Takhle lze tvořit. Je to kouzelné.

Dostanete všechno, co potřebujete a teď jsme u toho. Už jsem o tom mluvila - lidé se bojí chtít. Vy nesmíte chtít takovým tím třesením 'To musím mít!' Ne-ne-ne, když se mi rozpadnou boty, no tak mám potřebu mít boty. Vy pak ty boty mimochodem také dostanete. To i takovouhle mám praxi, že když se mi rozpadly boty, tak jsem je vzápětí za měsíc dostala. Přijela jsem do Itálie, a když jsem odjížděla, tak Petruška - (takhle vykukla ze skříně - a) říká: „Hele, nechceš tyhle boty?“ Byly mimochodem hnědé. „Já jsem si je koupila před měsícem... v tom obchodě mi byly!“ Tak jsem si je vzala... Ona má o číslo větší nohu než já a Lucinka. Když jsem si je vzala druhý den, protože ony jsou jak bačkory - ty byly úplně měkké, kožené, úplně kouzelné, drahé boty! – „Představ si, já jsem v nich druhý den nemohla vydržet! Tak jsou tvoje.“ Když jsem k ní jela, tak jsem potřebovala jiné boty a neměla jsem na ně. Říkám si 'musím si na ně našetřit'. Dostanete... Všechno dostanete v pravou chvíli, protože jste sjednocení. Nenapadá mě nic, co bych měla mít. Ono to vždycky přijde. Všechno mám a všechno přichází v pravý čas. Tohle je sjednocení.

A teď se dívejte, jestliže se takto začnete chovat, jaké uvolnění získávají buňky vašeho těla. Ony se totiž také stávají takhle průchodnými. Nejenom to. Jestliže vy jste předtím žili v tomhle uzavření, stejně se děla Boží vůle vašeho života. Jakékoli odmítnutí, které kdy přišlo z vůle vašeho těla a vašeho jména, způsobilo buňkám vašeho těla, že jste onemocněli. Ale hlavně - vy jste o nich nerozhodovali, rozhodoval Otec. On věděl, kdy máte co odmítnout a kdy máte říct ano. To znamená, že byla naplánovaná i vaše nemoc.

Uvědomili jste si někdy, že třeba když přijdete ke kartárce, což samozřejmě víte, že moc nedoporučuji - to je také chtění vědět - nicméně v určitém období člověk, který sem přichází a hledá, to musí prožít. Uvědomí si, že ta kartářka to vlastně věděla, že tady a tady se mi něco stane, a že mi přijde zhoršení něčeho nebo že se něco přihodí, že budu nějak nemocný... Ano, to všechno je tam vidět. Je to v období, kdy člověk hledá a ví, že je něco mezi světem tímhle a tím druhým a že se tu děje něco, o čem on jenom trošku tuší. Jestliže ale tohle [uzávěr egoismu] zrušíte, pak rozhodujete o každé vaší buňce vašeho těla, protože vše je vaší vůlí, jste sjednocení. Tok energie je otevřený a obrovský. Všechno je krásně čisté.

Člověk tady by měl žít čistý život. Je jedno, jak bude žít dlouho. Je to stejně naplánované, ale není jedno v jaké hodnotě, tzn., nemusím žít dlouho, ale budu žít bez bolestí a budu zdravá. Odejdu až v bodě B, kdy odejít mám. Pak to bude trvat velice krátkou dobu a bez zbytečných komplikací.

Víte, člověk je prozkoušený opravdu obrovskými zkouškami než se sjednotí, ale všechno vydržíte. Vždyť to máte naplánované. Bylo by nesmyslné, abyste si naplánovali něco, o čem vaše Nadjá ví, že byste zkrátka nezvládli. To zkrátka nejde. Vždycky na to člověk má, aby to dokázal. Pokaždé mi nahoře říkali, že spousta lidí, kteří to třeba nevydrží a nějakým způsobem ukončí své utrpení - teď mluvíme o převzetí vlastní vůle do vlastních rukou a ukončení svého života - že kdyby vydrželi o trošku déle, jenom o kousek, takže by se všechno změnilo.

Všechno je ale program. Jestliže máte odejít v bodě B a blíží se to a máte naplánované toto, ono to probíhá. Proto neodsuzujte lidi, kteří si sáhli na svůj vlastní život. Oni museli, tam Nadjá vědělo, že proces končí, tzn., že to přesunulo do rukou ega a člověk se rozhodl ukončit tento program. Tito lidé to vědí a potřebují si to v některých životech prožít, že když tohle udělali, přijdou na druhou stranu a vědí, že už by to neměli udělat, protože to bylo prosazování jejich vlastní vůle. Potom budou navazovat na takovéhle silné programy v dalších životech, v dalších stvořeních. Je to zbytečná komplikace, ale je to tak. Ten člověk si to naprogramoval a Nadjá navazuje na další generaci lidského těla. Není na tom nic neobvyklého. Takže zase: jenom přijímat, protože teď je doba opravdu velice hektická a budete se možná ve svém okolí i s takovými věcmi setkávat. Respekt. Myslet na ty lidi s láskou, s opravdu velikou láskou. Věřte mi, nic se jim neděje.

Teď jsem si vzpomněla... (promiňte, že se směji) včera jsem dostala neuvěřitelně krásný dopis od nějakého pána, který měl spoustu otázek a přijede do Zlína a bál se,

jestli tu otázku, kterou má, může říct nahlas, takže jsme spolu trochu komunikovali a on mi tam v krátkosti vyprávěl svůj vlastní osud, že vlastně tyhle věci, o kterých mluvím, věděl celý život, i když ne tak jakoby otevřeně, ale i viděl... říkal, že i s dušičkami měl své zkušenosti... Před cizími se tedy uzavíral, protože ty neznal, ale ne před svým vlastním tatínkem, který byl mnoho let invalidní (měl těžkou mrtvici a asi 7 let před smrtí byl na invalidním vozíčku). Vyprávěl, že s ním měl neuvěřitelný zážitek, jak ten tatínek na svém pohřbu skákal a dělal kotrmele a přemety s radostí, že to může dělat a on ho viděl, že jo. „A ostatní tam všichni brečeli a já jsem skoro prskal smíchy, protože táta tam dělal takové vylomeniny, až jsem ho teda musel sprdnout,“ napsal. [žertem:] Hele, jseš mrtvej! Ty lidi tě nevidí... [smích]

Ten člověk napsal překrásný dopis, takže jsem se včera bavila. Ano, vy tady budete brečet a litovat, že ti lidé odejdou z různých důvodů a oni jsou spokojení a šťastní, protože už jim nepřekáží to jejich hmotné tělo a mohou si dovolit už bezbolestně věci, které léta nemohli. Na druhé straně vás bolí vždycky jenom to tělo a ono vás bolí proto, že jste si mysleli, že jste tělo. V tom těle jste dělali bloky a bránili jste se vašemu životu, který mimochodem jste si sami zvolili. Vidíte, jak je to všechno absurdní. Uchovejte si jedno jediné. Uchovejte si jenom spokojenost. Kdyby se vám nelíbilo cokoli ve vašem životě, odmítáte svůj vlastní program.

Jste to vy, kteří jste si naprogramovali ten osud, ať prožíváte cokoli - ve vztahu s partnerem, ve vztahu s dětmi, ve vztahu se svými spolupracovníky ve vztahu sami k sobě! Už jsem o tom mluvila mnohokrát. Člověk třeba dostane karmickou nemoc, což jsou nemoci typu roztroušená skleróza, Bechtěrev, jsou různé varianty rozličných nemocí... Teď se objevují i choroby, které tady nikdy nebyly. Také jsou karmické. Tyhle nemoci byste mohli mít a vůbec by nikdo nemusel poznat, že je máte. Tyhle lidi většinou drtí jenom to, že tu nemoc nepřijmou, tzn.: připadají si špatní, nemají se za to rádi, vyčítají osudu, že tohle mají. To jsou všechno nesmysly. A dopady, které na to tělo jsou, ty nejsou z té karmické nemoci. Jsou z uzavírání čakerních systémů přes tyto pocity.

Kdyby ten člověk byl spokojený - 'Ještě můžu dneska chodit, ještě mohu sedět, ještě mohu dělat to nebo ono. Nevadí mi to. No tak to mám, no dobře, tak tady budu pro druhého, budu spokojený, a budu se hodně snažit pro to, abych jim třeba nepřitížil tou mojí nemocí. Nebudu se na osud zlobit, nebudu fňukat.' Takový člověk může odejít zdánlivě úplně zdravý, jako kdyby ji neměl, protože to, co prožívá a přihazuje svému osudu na záda, patří jemu samému, a ne té karmické nemoci. Odmítnutím to člověk může vždycky jenom zhoršit. Můžete přijmout úplně všechno, všechno tak, jak to přichází. Ono to tak i zmizí. Zkuste si uvědomit, že když vám to nebude vadit, tak to neuvídíte. A je na vás, abyste byli takhle úžasní "čarodějové".

Víte, já jsem tohoto využívala celý svůj život. Když mně položili do ruky Lucinku, to byla moje první holčička, okamžitě [se mi ozvalo] ego: „Jééé, ta je moje!“ Takový ten pocit [výlučnosti]... a okamžitě jsem měla husí kůži. Říkám si „Ne-ne-ne, jsi krásná. Vítám tě.“ To už jsem věděla, že mi nepatří, že se ke mně jenom narodila, aby se se mnou něco naučila a už od toho prvního okamžiku, co jsem ji držela v náručí, jsem

věděla, že budu proti těmto pocitům bojovat, abych jí a sobě jednou nekomplikovala život. Ona se narodila proto, že se měla něco naučit a že se mohla vedle mě o mě opřít, když si nevěděla s něčím rady. Svůj osud si zvolila sama a zvolila si ho dobře - přesně podle toho, co věděla, že se má naučit. Teď si uděláme malou přestávku.

Já jsem vám chtěla ukázat, co to znamená žít pokoru, protože dokud nebudete žít pokoru, nic se kolem vás nezlepší, nebudete sjednocení. Už jsem o tom mluvila na základních přednáškách, že pokora je, když je tady nějaká nesnáz, něco se řeší a vy se rozhodnete přispět tím, že se třeba něčeho vzdáte. Ano.

V praxi to ale znamená, že jestliže přijdete do nějakého problému, to je jedno, jestli v rodině nebo v práci, tu situaci vidíte jako základní kámen a můžete se zeptat 'Čím mohu přispět k tomu, abych to zlepšil?' Pak to uděláte. A uděláte to rádi, protože třeba dejme tomu v rodině, kdybyste měli jednoho člověka nešťastného... Zkuste si to představit: Když budete mít třeba nějakou rodinnou oslavu a někdo z těch vašich miláčků bude trpět, všichni to ucítíte. Nemůžete být šťastní. Víte, že někdo něco řeší. Je to zátěž na všech, tzn., že tady už cítíte jednotu s druhou bytostí a jestliže tomu člověku pomůžete... a můžete pomoci na mnoha úrovních... Můžete pomoci jemu, že se ho zeptáte, jak je mu možno pomoci. Můžete pomoci i tím, že nebudete dávat najevo lítost - i vaše lítost zatěžuje druhé lidi - už se chovají jinak. Nebude vám vadit, že se ta věc děje, protože i tím druhé lidi trápíte.

Vidíte, že po vás se chce, abyste byli imunní vůči té situaci a tomu, co se děje i svými pocity. Protože, když to odmítáte, tím to jen přihoršujete. Ten druhý, který je v té situaci, může mít pocity viny, může mít také lítosti. Vy to házíte jeden na druhého, aniž byste si to uvědomovali, protože to nechcete. A už jenom třeba to...

Nějaká taková imaginární situace: Dejme tomu, něco se v rodině přihodí, někdo vážně onemocní. Jak to vyřešíte, když budete toho člověka litovat? Nijak. Zdemoluje vás to a ještě zatížíte další členy rodiny, když uvidí i vás zdemolovaného. Tím se situace zhoršuje. Ne! Vy můžete jenom pomoci tělem, slovy 'to nic není, všechno se vyřeší, všechno dobře dopadne, teď můžeme udělat tohle, tohle, tohle'.

To je to samé, jako kdybyste se ocitli v situaci, kdy třeba uvidíte 10 lidí, jak se v místnosti otřesně hádají. Jestliže to odmítnete nitrem a začnete mít na ně zlost a začnete se hádat taky, tak přidáváte do světa to zlo. - 'Ale přece se vám to nelíbí, že se to děje?' - Ne. Vy je můžete zklidňovat - 'Hele, nech toho, to nic není... tak teď se dohádejte samozřejmě...'

Já si pamatuji, jak jednou pan Kalík, mi vyprávěl... - to je úžasný starý pán - On pracoval v teplickém Sometu v nějaké komisi, která vybírala někam lidi, nevím kam a říkal, že vždycky působil na ty lidi jako hromosvod, ale v dobrém slova smyslu. Když se něco dělo, všichni si mu chodili postěžovat. On říkal: „Třeba přišel chlap, strašně zuřil a chtěl se hádat, vykřikoval, nadával... Já jsem seděl, seděl, seděl a on mluvil, mluvil, mluvil a pomalinku ustával, ustával, a když zmlknul (už se vypovídalo to ego, že jo), tak se ho zeptal: „A co s tím teď uděláme?““ To je ono.

Jakmile vy také přidáváte nebo byste se hádali s tím člověkem, už byste byli zataženi do toho mechanismu záští, různých sporů, protože ego je slepé a hluché. Ono jenom chce, chce pro sebe a ubližuje. Pozorujte, zklidňujte, vždyť vůbec o nic nejde. Tady jde o to, aby ten člověk to jenom přijal takové, jaké to je a pak si uvědomil, že to jde nějak konstruktivně vyřešit bez negativních emocí navíc, které vás zablokují.

Já jsem minulý týden přednášela v Lysicích u Brna. Tam za mnou o přestávce přišla paní, která měla oteklou tvář, bolavé ucho a už se jí to během asi měsíce a půl potřetí vrátilo. Já poslední dobou už nesmím v tomto množství sahat na zápisy, to by musel ten člověk mít ohromné bolesti, aby mu bylo eventuálně pomůženo, ale stejně se pak dostane do podobných situací, to ho přitáhne... Tak jsem si jen takhle sáhla a tam bylo 5-6 měsíců zpátky - ta žena nechtěla něco slyšet a bránila se jazykem, ale vehementně. A ona zrudla a říká: [nešťastně] „Jo. Já jsem byla na koberečku u šéfa. Něco jsem vyvedla.“ Já jí říkám: „Tak. A stačí, když to přehodnotíte. Zasloužila jste si to, udělala jste to, přijala jste to... Ten člověk je v pozici, kdy vám tohle říct musel. Stačí, abyste se ani nebránila to slyšet.“

Jestliže vy nechcete něco slyšet, už jste buňka, která nekomunikuje s druhými buňkami vašeho vlastního těla. Protože člověk, který takhle povídá a vypráví, a je jedno jestli z něj padají dobré nebo jakoby negativní věci - ony z něj nějaké padají - ale vy si podle toho můžete udělat obrázek o tom, co ten člověk v hlavě má a co cítí. To je vaše výhoda. Protože ještě neumíte koukat do hlavy druhému člověku, to nejde, ještě nejste spojení. Je jedno, co on dělá. On je zodpovědný sám za sebe. Tak se chovejte tak, abyste vy jednali čistě, bez odmítnutí, protože to, co v něm křičí, není on. Je to jeho egoismus, který si sem jako Bůh přišel odložit. Tohle je skutečná realita.

Poslední léta, když jsem třeba viděla člověka, který... vidíte oči, jak se změní, tak jako ztmavnou, když ten jedinec začne křičet nebo něco vyvádět. Začnete pocíťovat, uvidíte, že to, co se v něm zlobí, není on. To skutečně do něj vjelo jeho Ego a pak vám to přestane vadit. Budete vůči těm věcem imunní. Jenom počkáte, až to přejde a pak třeba řeknete: „No, to mě mrzí, že jsem tohle vyvedla... že se mi tohle stalo... Můžeš mi odpustit?“ Můžete reagovat úplně krásně v klidu. Tím se spojíte s božstvím té druhé bytosti. O to jde. Ti lidé se otočí.

Já jsem kdysi, jako dítě zažívala zvláštní pocity, když si třeba děti mezi sebou občas udělaly nějaké nečestnosti. Bylo mi líto, že mě třeba někdo podrazil nebo strhl. Mrzelo mě to kvůli němu, kvůli tomu druhému člověku. Ne kvůli mně, ale protože já jsem vnímala, co všechno si ta osoba musí za to odžít. To je takový ten obrovský soucit s tím 'Jééžiši, tak teď sis to udělal sám sobě a ty to nevíš.' Nemohla jsem mu to vysvětlit. Věděla jsem třeba, že mě čeká schůzka s tím člověkem, a tak jsem tam šla tak jakoby napumpovaná proto, abych mu řekla 'Tytyty! Už to nesmíš dělat!' 'Už to nesmíš dělat, protože ty nevíš, že si vlastně ubližuješ,' ale chtěla jsem mu dát najevo, že ho miluji a celou cestu jsem si tu řeč připravovala. Protože předtím byl třeba agresivní - to ego se vždycky brání a hájí své pozice. A když jsem tam přišla, tak vůbec nedošlo k takovéhle kontroverzní komunikaci, protože ten člověk mi odpovídal na to,

co já jsem mu říkala, jako kdyby mě slyšel. On mě slyšel, protože já jsem nikdy neměla negativní úmysl.

Ale je jedno, jestli je ještě máte, což je program. Váš (program) je takový, že je ještě někdy máte mít. Stačí si to uvědomit a přestat je dělat. Už tehdy nastává čištění. Nepřipadejte si špatní. Už byste se blokovali na jedničce. Nesmí vám vadit, co jste tady a teď nezvládli. Máte se radovat z toho, že jste si směli prohlédnout, co jste teď udělali, ale zítra už to neuděláte. To je nejrychlejší evoluční posun, který můžete mít. Nezlobte se na sebe, že jste to provedli, že to ještě umíte. Ne.

Ideální je pozorovat věci a skutečně se od nich oddělit. To, co ve vás křičí, co odmítá, nejste vy. Je to pouze to vaše malé já, které bojuje. A pozor, je úžasné, že tam je, protože vy si můžete pak prohlédnout vaši skutečnou realitu a o to jde. Tady dochází potom ke sjednocení.

A my jsme se teď dostali do fáze, kdy bych po vás chtěla pár otázek, protože někdy se vaše mysl ubírá směrem, který by mě vůbec nenapadl. Tady byla jedna dobrá otázka o autismu. Ano, autismus také patří mezi karmické záležitosti, protože člověk, který je autistický, je vlastně vězněm sám ve svém těle. Je to náběr pro všechny. Jestliže je v rodině postižené dítě, a je jedno, jestli takhle anebo nějakým jiným způsobem, je to vždycky výběr toho člověka, ale i všech(!), kteří tam jsou v okolí, tzn. i rodičů. V okamžiku narození matky toho človíčka už je jasné, že jí se jednou narodí tohle dítě. Vy si smlouváte scénář vašeho života. Jenom se do něj narodí ti účinkující. Vy zase figurujete ve svém životě. Tohle je pouze náběr a schválení obrovského programu akáši. Vaše Nadjá vždycky ví, co potřebujete z nějakých důvodů a většinou to je: sebeúcta, trpělivost... Většinou třeba i pyšný člověk někdy dostane do rodiny autistu, aby si to ego trochu zkorigoval.

Už jsem vyprávěla o našem Rafaelovi. Je to kouzelné dítě a v minulém životě měl ještě trošku pýchy. Duchovně už byl hodně vysoko, už byl učitelem - dělal takhle přednášky jako dneska jeho babička - ale přece jenom tam bylo trošku duchovní pýchy. Teď si vezměte, jak je to pro toho človíčka úžasné, když si nabere nějakou trochu odlišnost. To je ohromná pomoc. Jenže uvidíte to jenom tehdy, když se budete dívat shůry. Byla to pomoc pro nás pro všechny. Ten kluk je slunce, neuvěřitelné.

Všechny tyto okolnosti jsou tedy dané. Vy je máte jenom do toho svého života přijmout. Jakmile to odmítnete, máte blok a už demolujete nejen sami sebe, ale i okolí. Kdyby třeba matka nepřijala takové dítě, už to dítě vycítí. Otec..., všichni v rodině to ucítí a každý bude reagovat lítostí nad dcerou, lítostí nad tím dítětem nebo může být někdo našťvaný na osud... tam jsou různé možnosti, ale vy jste se do toho narodili, abyste tohle zvládli. Většinou se děje to, že nějaký čas to ti lidé odmítají a pak se jim nějakým způsobem podaří dostat se z těchto obtíží. Ale pozor, je úžasné, že jste to prožili.

Já jsem měla na jaře 4člennou návštěvu z Prahy. Přišli na aurické sezení... kouzelní 4 lidé... a ta jedna paní, Pražačka, krásná ženská, mi říká: „Ještě před 3 roky jsem

kouřila 80 cigaret denně. Takhle jsem se klepala, když jsem neměla cigaretu. Já jsem fakt byla závislá, ale přestala jsem ze dne na den. A teprve tehdy, když jsem přestala, jsem si uvědomila, to byla úúúúžasná věc. Přišel nádherný pocit. A tehdy jsem si uvědomila, že jsem vlastně začala kouřit kvůli tomuhle pocitu osvobození - já ho nikdy nezažila.“ Tohle je ono. Jestliže vám něco léta vadí a najednou poprvé prožijete to přijetí, [tu úlevu, uvolnění]... to je k nezaplacení. Kvůli tomu se to celé dělo - ty vaše letité vnitřní boje. Neodmívejte. Stačí to jenom přijmout. To je všechno, co smíte dělat. Přijde klid a mír a je to krásné. Chcete se někdo na něco zeptat?

[Z publika:] Když nás doma učí, že se máme zastat, když vidíme někde nějaké bezpráví nebo zlo - jsme svědky nějakého konfliktu... na druhé straně světa a prostě mi vadí ošklivé akce na ulici, v tramvaji... Vadilo mi, že já s tím nemohu nic udělat a také se mi stalo, že mně se něco dělo a nikdo mi nepomohl. Co s tím?

[IA:] S tím můžete něco udělat a ne, že ne. Víte, spousta lidí zaměňuje konání těla a konání nitra. Je velice důležité znát skutečnost. Vy můžete kdykoliv zasáhnout, ale jen tělem. Nesmíte toho člověka považovat za špatného, nesmí vám to vadit, nesmíte mít zlost, nenávist, lítost a kritiku.

Budu vám vyprávět dva příběhy. Mám pocit, že jsem je už někde vyprávěla, ale už jsem je povídala tolikrát... mohlo to být někde v soukromí... Když moje starší dcera otěhotněla, potřebovala si vyřídit letenku do Paříže, za tehdy budoucím zetěm, aby si vyřídili svatbu. Měla nesmírně obtížné těhotenství, skutečně 9 měsíců zvracela. (Pak porodila, měla o 6 kg méně než před otěhotněním a Giovánek byl takový malý králíček...) Opravdu to hrozně obtížně snášela, takže jsem věděla, že nemůže jet 15 hodin autobusem. To by moc trpěla a lidé okolo ní také. Když 15 hodin vedle vás cestuje někdo, kdo stále zvrací, že jo, to je hrozné... a já jsem neměla peníze. Takže já (moje maminka to dodneška neví) jsem vzala všechny své šperky, které jsem kdy dostala, a šla jsem s Lucinkou do Safiny, že to tam odprodám a bylo přesně na tu jednu letenku. Zpátky už ji vezl Aurelien autem.

Vidíte to? Tady jenom zlepšíte situaci. Moje možnost tenkrát byla jen tahle. Takže jsem se rozhodla a tohle jsem udělala. Jdeme po ulici k té Safině a najednou slyšíme strašný křik. Bylo tam asi 15-20 dospělých Romů, takhle měli ruce, takhle stáli v půlkruhu na chodníku. Na tom chodníku byl vysoký člověk, asi 60letý Rom a asi 13letá dívka Romka. On ji držel pod krkem a mlátil jí hlavou o zeď a ona strašně křičela. Věděla jsem, že to takhle nemohu nechat. Pozor! Kdybyste tam šla s jediným pocitem uzávěru na čakrách, tak je to pro vás velmi nebezpečné. Musíte vědět jak. Já jsem věděla, že nemohu jít lhostejně okolo. To nešlo.

Takže já jsem takhle s dovolením rozhrnula ty lidi... ti se v údivu rozkročili a nechali mě jít a Lucka už s bříškem cupitala za mnou... Ten pán byl veliký. Romové většinou bývají nižšího vzrůstu, ale tenhle byl veliký a teď tam tu holčinu mordoval. Já jsem mu takhle zaklepala na rameno a říkám mu: „Prosím Vás, neubližujte tomu dítěti,“ Ve mně nebylo nic... ani na jedniče, ani na dvojce, na trojce, na čtyřce, na pětce. Já jsem tam jenom šla změnit situaci. Jakmile bych měla v sobě někde odsudek nebo cokoliv

jiného, dopadlo by to úplně jinak. Ten člověk se úplně zhroutil. Najednou byl takhle nízko a začal brečet. Ani se na mě nepodíval. Já jsem ho viděla jenom z profilu, takhle se otočil a [plačtivě] říká: „Vždyť já jí nic nechci udělat“ a vzal ji takhle za rameno a vyšel ven z toho uzavřeného půlkruhu. Tu holčinu tam zřejmě nahnali... Asi to byla buď nějaká rodinná příslušnice, nebo jim něco vyvedla a teď tam ti všichni, co stáli v tom půlkruhu takhle [nevěřičně] koukali... To byl zřejmě jejich šéf, že jo... a postupně se začali trousit a my jsme tam s Luckou stály za chvíli samy. Všichni byli pryč. Kdybyste ale měli jediný uzávěr odsudku téhle situace, už vám někdo z nich nabije. Vy se nesmíte angažovat nitrem, pozor! Každý z nás je, jaký je.

Tohle není jediný příběh. Řeknu vám ještě jeden. Jela jsem s panem Kalíkem, co jsem o něm vyprávěla, protože za Teplicemi směrem na Prahu je vesnička Želany a tam je takový bazar nábytku - a on chtěl koupit nějaký dárek jakési paní. Chtěl lampu. A my jsme tam přijeli a parkoviště před bazarem bylo obsazené.auta stála po celém obvodu a bylo tam jedno jediné místo. Říkám: „Hele Kalíku, to je přesně pro nás! Máme štěstí jako obvykle.“ Zaparkovala jsem tam to moje auto... Vedle byl barák a právě se tam točila míchačka s cementem. Zamkla jsem auto, vlezli jsme dovnitř, a najednou venku [byl slyšet] strašný křik, ale hrozný! Povídám: „Kalíku, co to je?“ – „Já nevím...“ Vtom vběhl dovnitř pán a ptá se: „Či je prosím to modré BMW?“ - Měla jsem takového starého veterána bavoráka... hlásím se: „Ten je můj.“ – „Kvůli vám je venku ten řev.“ „Kvůli mně? Jéžíšmarjá...“ – „Pojďte, prosím vás...“

Takže jsem sáhla do kabelky pro klíče, vyjdu ven a tam scéna: Tak 10 lidí, z toho asi 4 ženy, 6 mužů... došlo tam i na pěsti, i na facky a teď tam stál člověk, který byl úplně brunátný a strašně zuřil. Ten dům, co tam pracovala ta míchačka s cementem, byl jeho, a neměl bránu dopředu. On ji měl zezadu a přes to místo, které já jsem viděla jako parkovací, projížděl ven. Většinou je před stavením brána, kudy se vyjíždí, ale tam zkrátka nebyla, což jsem nevěděla.

Nicméně jsem netušila, kde se vyrojili ti ostatní a proč se tam hádají a perou, jen jsem věděla, že je to vlastně kvůli mně. Takže jsem ty lidi rozhrnula, přijdu k tomu pánovi a říkám: „Prosím Vás, nezlobte se na mě, to je moje auto. Já jsem to nevěděla...“ a byla jsem zase klidná. Kdybych v sobě měla třeba 'To je blbec, ten se tak...', už jsem ji měla [dostala facku]. Vy jste pak pro ty lidi neviditelní, když nejste zainteresovaní. Nesmíte se oddělit od svého a jejich božství. Pak vás nikdo nevidí. On mě neviděl. On přese mě na ně křičel taková slova, která tady ani nemohu opakovat. Takže jsem si pomyslela 'Tak dobře. Když nereagoval, ani když jsem mávala takhle rukou, tak jsem vyšla z toho kruhu, přeparkovala jsem auto a vrátila jsem se. Myslela jsem, že mu to dojde, když jsem už auto přeparkovala. Přijdu zase k němu... takhle jsem mu mávala... ale zkrátka jsem byla neviditelná.

Vešla jsem do bazaru, za chvíli tamten pán přišel, omlouvám se mu: „Prosím Vás, nezlobte se, to bylo kvůli mně.“ – „To je dobrý. Víte, on tady má plno nevyřešených sporů se spoustou lidí. Svého syna, svou dcerou vyhodil...“ Ale víte, pro mě to bylo tenkrát také smutné. Dneska už ne. Ti lidé mezi sebou měli zápisy, takže si tam

vybýjeli různé záležitosti: ti, co mu tam přišli vynadat, ještě byli schopni útočit jazykem... každý si přitáhne to své.

Jestliže chcete zasáhnout, smíte jedině za těchto podmínek a nic se vám nestane. Ale jakmile vám ta situace bude v nějaké čakře vadit, ublížili byste si. Tohle jsou pravidla, a když to neuděláte jako pomoc druhým, ani vám není pomůženo. Tady musí být jednota konání. Vy jste něco chtěla...

[Z publika:] Chtěla jsem se zeptat ještě k těm karmickým nemocem: Roční vnučka - cukrovka prvního typu, je to karmické?

[IA:] Ano, v tomto věku ano. To je také karmické, nicméně je tady ještě i náběr z minulosti a i vlastních rodičů. Protože také ještě ti lidé neumí vnímat skutečné radosti světa. Tady mají ještě co dělat na úrovni optimismu. Tohle je hrozně důležité, takže se na to zaměřte.

[Z publika:] Já pocházím z dvojčat...máme mezi sebou silné pouto, ale cítím, že když už to z mé strany je hodně těsné, že už to potřebuji povolit, že nám to dá jakoby možnost nového spojení na jiné úrovni, ale nevím, jak to projít, protože takovéto přesekávání mi přijde takové magické a nepříjde mi to správné.

[IA:] Tady je zapotřebí respektu. Dvojčata se vždy k sobě rodí z karmických důvodů, něco si dluží a mají se spolu něco naučit. To je vždycky tak. Mezi nimi je pouze krátký rozestup, protože většinou se rodí kolem 5-10 minut po sobě, takže jakoby úhel v tom zrození je astrologicky velice blízký. Vždycky se rodíte do úkolů kolem data blízko sebe. Navíc záleží na tom, jestli jste jednovaječní nebo dvojvaječní. – Jednovaječní - To je ještě vyšší... Dvojčata si vždycky přináší úkol mezi sebou, plus tedy úkol ke světu, toto u běžného jedince odpadá. Tam je to trochu těžší. Tady je důležité, abyste respektovala ten život a rozhodnutí jejího osudu. Když ona se rozhodne odejít nebo udělat cokoliv jiného, musíte to respektovat. Pozor, ona vás taky.

[Z publika:] Když já mám pocit, že teď momentálně mám potřebu vyznačit si nově hranice a ona je zatím v tom stádiu, že to nevnímá... tak proč?, hranice tu nikdy nebyly... a mně to přijde, že ona to vnímá krutě, ale já to v ní...

[IA:] Tady je zapotřebí hodně mluvit. Ta komunikace je důležitá, protože my si do hlavy nevidíme. Vy to můžete cítit čistě, ale ona to čistě neuvidí a každý vidíme ze své pozice. To je vlastně ta pravda toho člověka. Už jsem vysvětlovala, že třeba moje maminka... já jsem ty rodiče nesmírně milovala, ale stejně jako i jiné lidi, což jako dítě jsem jim nemohla vysvětlit. Moje maminka viděla, že ji moc miluji do chvíle, kdy zjistila, že stejné věci jako pro rodiče dělám pro druhé lidi. Tohle ona neuměla. To byla její pravda - pro rodinu dělala víc. Proto si v určitém období svého života myslela, že je nemám ráda. Tohle pochopila až teprve ve svých 68 letech.

[Z publika:] Takže jí to mám zkusit vysvětlit... a když to nepochopí, tak jí nechat osudu.

[IA:] Ano, ano. Ona si musí projít určitým... musí to zkrátka přijmout, protože každý má právo na svůj osud. To nejde. To by vám komplikovalo vaše rozhodnutí. To zkrátka nejde. To byste stále měla jakoby kouli u nohy. To ale neznamená, že ji nemilujete... tam jsou jiné podmínky. Ona je vybavena svým vlastním arzenálem pocitů, které má, ke kterým se dopídila a tohle je zapotřebí se naučit. Právě kvůli těmto důvodům jste se k sobě narodily, aby se naučila přijímat, že musí někoho pustit. Tak jako já tu moji dceru, když se mi narodila. To je vlastně něco jen o generaci podobného. To nejde zkrátka.

Neznamená, že když máte stejnou tvář, narodili jste se jenom vedle sebe z jedné matky, že budete mít stejný osud. Ono to totiž vůbec nejde ani duchovně, protože každá v sobě máte jinou šablonu pocitů. Něco třeba umíte lépe vy, něco ona. I proto se máte vzájemně jakoby prohlížet, ale spíše zvnějšku. Tady je důležité nedělat to, co se vám na druhém člověku nelíbí. A dělat to, co se vám na něm líbí. To je nejrychlejší postup. Sám pro sebe si člověk vždycky myslí, že před druhými vypadá lépe. My se [ve vlastních očích] posuzujeme lépe, než ve skutečnosti jsme. Tady musí být taková ta hranice a dvojčata jsou si vzájemně očima. Kdybyste to uměli využít, tak by to šlo hodně rychle. Snad to budete umět vy, ona třeba ne, ale možná, že ji to už naučíte. To je také možné.

[Z publika:] Říká se, že teď se děti rodí s otevřeným srdcem... že jsou láskou, ale přesto už je tam také vidět, že hodně dětí prodělává ve svých 13 letech sebepoškozování, deprese, hodně padají do drog... rodiče to nevědí, že ve 12-13 letech kouří trávu, potají se opíjejí, ničí se, a přesto se říká, že oni cítí srdcem... a nezvládají to, protože je to takových 50 na 50 % a je toho hodně.

[IA:] Víte co, tady těch úrovní je nespočet. Já jsem vysvětlovala na základních přednáškách, jak to je. Zaprvé, karmicky úplně čisté dítě se může narodit u 'jakoby' nečistých rodičů. To jde. Jakoby. Nejde tam veliká vzdálenost. To nelze. Hlavně srdeční čakra matky musí být v pořádku, ale mohou tam být různé motivy, třeba i týrání dětí, to také, protože velká duše to musí přijmout tak, jak to je. Takže je mnoho variant různých možností. Skutečně se teď rodí čisté děti, už se rodily tak kolem roku 1995 - 1999, teď po roce 2000 je to už hodně výrazné. Ale současně se tu rodí i děti, které znovu odejdou do 3. dimenze, protože mají v tom základním kanálu náběr ještě mála životů, takže jejich hadí síla je nízko. Tady jsou všechny fáze úrovní, tzn. od jedničky až sem [k šestce].

Uvědomte si, že ta planeta je obrovská. Dosud byly církve - ještě zatím jsou, ale nebudou, to se všechno rozpadne - a je to důležité proto, že i člověk, který něčemu věří a má nějakého Boha, je schopný bojovat proti druhému Bohu. Oni se o toho Boha tahají a existuje i náboženství, které schvaluje ve jménu Boha vraždit. A opět je to jenom v místě, kde se odžívají ty nejnižší úrovně. Víte, je to zkrátka nutné. To je pouze doplnění. Tady je veliké území a člověk se narodí zrovna tam, kam patří, aby si tohle prožil.

Nedávno jsem někde mluvila i o tom... třeba tady ta oblast severočeské hnědouhelné pánve je taková "vykořeněná", protože tady ti lidé nemají kořeny. Kořeny jsou tam, kde je půda a ti lidé tam žijí po generace a milují to tam. Tam je víra v Boha. Tady ne. Sem se většina lidí dostala uměle, za penězi. Tady byla práce. Třeba za 1. republiky [1918-1938] sem šlo hodně lidí ze Slovenska, tzn., že motiv té hmoty trochu jakoby ten pohled pokřivil. Ale pozor! V takovémhle prostředí se zase rodí obrovské duše, protože někdo je musí prozkoušet. Takže všechno je dobré. Jsou to pouze místa, do kterých přijde duše, která je... a to samé se děje u vás a jestliže učíte, tak to vidíte.

Část dětí musí zažít agresivitu proto, aby ji uměli přijmout a uměli se správně bránit. Správné bránění není nitrem, což už některé děti vědí. Těm už je to jasné. Já jsem sama zažila se svými vnoučaty spoustu příhod. Také se narodili ke mně jako k babičce. Občas přijedou, maličko si s nimi o tom mohu promluvit, ale jenom chvíli. Oni si naberou a zase odjedou a skutečně dokázali tím, když jim to došlo, vyřešit i spoustu věcí. Ale jsou to i děti, co potkávám u svých známých nebo běžně na ulici. Stačí prohodit jedno, dvě slůvka... V konkrétní situaci jste na tom správném místě. To dítě se musí naučit bránit se jenom tělem, ne nitrem! Jakmile se brání nitrem, znovu se to opakuje. Nevyřeší se to. Tohle je důležité vědět. Pro vás by to byl hodně těžký úkol. Příklad od případu by se to muselo řešit.

[Z publika:] Ale proč by mezi těmi dětmi nemohly být rozdíly? Cítí tím srdcem... to sebepoškozování... nejdříve mají samy sebe?

[IA:] To bude dítě, které když sebe nebo i druhého poškozuje, tam ještě není čisté srdce. Nejsou všechny stejné, ale je jich hodně. Před hodinou jsme mluvili o transformaci, tzn., že teď jsou tady předložené informace, kdy se lidé mají hodně bát. Když se člověk bojí, je to jako u zvířete - je agresivní, tzn., že když se někdo z vás bude bát nebo někdo tady z okolí, bude se situace zhoršovat, budou se dít opravdu hrozné věci, protože ten strach je nejhorší emoce. Jestliže se ty strachy budou přehazovat z jednoho na druhého, bude se to vyvíjet. Ono to vypadá jako kal, když se na to díváte jakoby z vyšších pozic, tzn., že ten kal se bude jakoby usazovat a ty čistější fáze se budou oddělovat.

To je průchod, to je horní fáze do 5. dimenze, ale ty dolní se drží samy sebe. Když dám ránu, musím počítat s tím, že ji dostanu, ale nedostanu se výš. Já jsem ještě schopný tu ránu dát. Takže ono je to důležité. Ono se to zkrátka jenom děje. Vy máte šanci to jenom zmírňovat, domlouvat mu, nic jiného. Žádné lítosti, žádné odsudky, zkrátka to tak je. Tohoto se vyvarujte, protože dopad by přišel skutečně na vás. Zdravotně by vás to drtilo... To nejde. Vy tam musíte být a máte je naučit ty jiné věci, ale i ten klid je potřebný.

[Z publika:] Jak říkáte, že si můžeme odblokovat ty čakry, tak když člověk třeba prodělá zápal mozkových blan, na co se má soustředit, aby se mu to zlepšilo?

[IA:] Tyto situace také nejsou náhodné. Zápal mozkových blan může nastat z různých důvodů. Vstupy do nemocí jsou různé. Třeba infikovaným klíštětem. Také není

náhoda, že to klíště dostanete. Příčina je vždy v minulosti, a většinou jsou ty zápisy dlouhodobé - třeba před 10, 20 lety - a všechno se teď tady jakoby zkoncentruje a zkrátka se dostanete úplně na dno. Věřte mi, nyní je hodně lidí v takovém stínu, kdy si odžívají staré zápisy.

Pokud se to týká hlavy, je to vždycky negativita myšlení - o někom nebo o něčem, nebo o situaci, odmítání. Strach, obava, zkrátka ten člověk nepřijal to, co bylo. Vždycky je základ v onom nepřijetí, vždycky! A každý člověk to umí jinak: někdo na někoho negativně myslí, někdo to má na srdci - pak prožívá infarkty... nebo když je tam zášť - rakovinné stavy... tam jsou různé možnosti. Každý člověk je kapitola sama pro sebe.

Já jsem zažila teď nedávno tzv. míchání lžičkou. Vysvětlím vám, co to je. I to, že jste třeba před 9 nebo 7 lety udělali nějaký zápis, a on se má teď rozvířit a teď máte zaplatit, i to je připravené. Protože ten osud tady máte naplánovaný. V každém roce života máte něco. Je to skutečně rozepsané rok po roce. Nedávno jsem byla u počítače a najednou mi přišla úpěnlivá žádost od jedné paní, s kterou už jsem několikrát byla v minulých letech na Skypu a ona mi říká: „Ivanko, prosím tě, pomoz mi, protože my máme několik měsíců dopředu domluvený výlet. Už máme jet a teď, dva dny před výletem, mě šíleně bolí levá noha a otekla mi.“ Tak jsem jí napsala: „Jestli jsi u počítače, tak se připojím a podívám se. Jenom v rychlosti si zkontroluji, co se děje.“ A tam byl 7 let zpátky zápis v levé noze a vzlínalo to i do dvojky, takže tam bylo situační neodpuštění a k někomu konkrétnímu. Já říkám: „Vzpomeň si, 7 let zpátky, co jsi dělala.“ – „7 let... to jsme spolu začali chodit s mým mužem.“ (Ona má druhého muže)... - „A koho jsi tam odmítla?“ – „No, já jsem žárlila...“ – „Žárlila? Prosím tě...“ – „No... já jsem blbá... stejně jsem tu ženskou nikdy neviděla. Jenom se o ní zkrátka mluvilo a já jsem zkrátka žárlila.“ – „Ty víš, že máš být ta nejlepší. Když mě někdo miluje, tak mě miluje, když mě nemiluje, tak se mu nemůžu vnucovat, takže udělám všechno proto, abych byla ta nejlepší, a když stejně ne, tak ho propustíš, když ho miluješ. Chceš, aby byl šťastný. To je Jednota.“ – „Jo, jo... víš, ale, já jsem tu paní stejně nikdy neviděla.“ – „Tak dobře, to jsme vyřešily, ale teď se tě zeptám: Nevzpomněla sis na to teď pár dní zpátky?“ – „Ano. Oni mu volali.“ To byla totiž nějaká taneční skupina, oni spolu tancovali a pak spolu začali chodit. Když on o nich mluvil, tak ona na tu nějakou žárlila, ale nikdy ji neviděla. Jak jí pak telefonoval, okamžitě - to je ta lžička - se rozmíchala karma a platila tou bolestí - nohu jak konev. Takže jsme to tedy vyřešily. Já jí říkám: „Ještě možná den dva tě to bude bolet, tak to podruhé nedělej.“ Za týden mi po Skypu napsala: „Mělas pravdu. V neděli jsem se vzbudila, jako kdyby mě nikdy nic nebolelo.“

Já vím, že vy se nedopídíte k těm časům, abyste si vzpomněli, ale stejně - někomu řeknu čas a stejně si nevzpomene. Zkrátka do minulosti kohokoliv jste odsoudili - žárlili jste, zkrátka jste odmítli cokoli Božího - přijměte to. Vy jste přišli totiž proto, abyste se naučili lidi přijímat. Jinak vás bude bolet úplně všechno.

Pořadatelka mi říkala, že tu jsou lidé, kteří tady nikdy nebyli. Tady to funguje tak, že já peníze - 2/3 si nevezmu, vezmu si jenom na daně - vracím ve formě šperků, takže

nevyhazujte lístky, budou slosovatelné. Na jeden lístek se vyhrává tisícovka. Je tam 6.000,- Kč, takže bude 6 tisícových lístků a vy si můžete vybrat šperk do tisíce korun. Když byste přesáhli tu tisícovku, tak už si musíte doplatit.

Ještě jsem chtěla říct, že už konečně bude asi za týden na webovkách [www.ivanka-centrumduchovnipomoci.cz] otevřen e-shop a výtěžek z těch šperků, což je smyslem této přednášky, jde na výstavbu centra, kde bych se s vámi mohla setkávat. Už konkrétně na sezeních o tom, co odložit, protože vy to nevidíte, vám to nedojde. Jenom popovídání; nebudu nikdy v budoucnosti nic vytahovat. Budu vám jenom přibližovat věci, které jste nerozmotali. To je jediné, čím vám mohu pomoci, protože vy jste od toho, abyste pochopili a změnili se. Je to nejčistší a nejrychlejší způsob. Ještě tady byl jeden dotaz...

[Z publika:] Poslední rok se mi zdají sny, kdy se někde pohybuji v realitě, trošku se mění osoby, nic moc špatného se mi tam neděje... uvědomuji si tedy, že to není realita současná, nicméně ráno se probouzím úplně vyšťavená a unavená, pak nejsem schopná tady pracovat...

[IA:] Neodmítáš to? Víte, stvoření je zvláštní stav. Vy to nevnímáte, ale de facto to vypadá takhle: Zkuste si představit obrovský paprsek. Vy jste tady na konci, na úplném konci jsou buňky vašeho těla, to už samozřejmě nevnímáte jako osobnost. Ony ale ano, ale to je zase další věc. Vy končíte dejme tomu tady, nad vámi je vaše Nadjá, jeho Nadjá - tam jsou vyšší a vyšší energie. Informace sem při přeměně přicházejí vždy přes konkrétní jedince, tzn., že když třeba ke mně sestupoval někdo z výšin dejme tomu z toho centra, kde se všechno řídí... Oni nám například tenkrát vysvětlovali, že dejme tomu v Rusku byla volba prezidenta a měl být někdo úplně jiný než Jelcin. A na poslední chvíli se to změnilo, protože viděli, že tahle plástev se nelíbí, tady je zapotřebí udělat tohle... oni to vidí z výšky. Tedy to jsou věci, které se jednoduše změní, aby to rozhodnutí bylo takové a takové. Takže vidíte, že i když někdo rozhodne takhle, podle vás jakoby politicky špatně, není to pravda, je to dobře, protože se ty věci dít musí. Aby došlo ke změně.

Nedávno mě oslovili s tím, že chtěli snad... tam byla nějaká kampaň na prezidenta... Já jim říkám 'Do politiky v životě mluvit nebudu.' To je věc, kterou já ignoruji. Tady musí dojít ke změně člověka, k odložení egoismu. Proto jsem přišla. A veliké změny se budou dít, ale budou se dít odspoda směrem nahoru. Člověk, který by dnes šel do politiky a mluvil by do ní... Představte si, kdybyste věděli, že tady někde jsou nějaké letáky na politiku, už i kdyby vás to zajímalo, tak byste říkali 'Tam nejdu. Tu ženskou já nebudu poslouchat. To jsou všechno pitomosti.' Politika je až nástavba, to je řízení a teď ještě vládne egoismus.

Tudy cesta nevede. Až se změní člověk, teprve tehdy se všechno změní a ten systém bude jiný. Takže já jsem zde pro vás - pro člověka - a ne pro nějaké druhy a lidi, kteří se tady jakoby považují za vyšší. Ne-ne-ne. Tak to není. Tady je důležitá změna pocitu - odložení egoismu a uvědomění si, protože vy zapomínáte, kdo jste.

Nedávno jsem zažila setkání s jedním človíčkem, který mi potom při rozchodu se mnou povídal: „Já jsem rád, že jsem tě poznal, jsi super ženská... úplně obyčejná...“ – „No, vždyť já jsem obyčejná ženská.“ A on: „No, to jsme všichni, že jo?“ – „Ano, ale málokdo to ví.“ To ego svému člověku říká, že má lepší věci, že je někdo významnější, že umí tohle... To jsou všechno nesmysly. Anebo naopak, že to neumí, že je blbý... tím zase sebe destruuje. To jsou všechno nesmysly. Vy každý máte svoji funkci a jste nejlepší v tom stavu, v jakém jste, abyste tu funkci splnili.

Víte, já jsem byla zvláštní dítě. Neměla jsem vrozené nějaké extra nadání, zvládala jsem všechno tak normálně, až jsem si někdy říkala 'hergot, proč tu vůbec jsem?' Já jsem uměla jedno jediné: uměla jsem být šťastná. Uměla jsem se smát a uměla jsem vidět všechno z té lepší stránky. To jsem fakt dovedla dokonale. Protože můj úkol je vás tohle naučit. Ukázat vám cestu na druhou stranu. Proto jsem se narodila.

A kdybych třeba uměla dokonale zpívat, možná že bych utekla tamhle někam zpívat. Mimochodem, já docela zpívat umím, ale víte, jak mi to zamezili? Vůbec si nepamatuji texty. V minulosti jsem prožila jeden život jako operní zpěvačka v Paříži, ale, ne... zkrátka mám úplně prázdnou hlavu. Anebo vám nemohu reprodukovat výroky druhých lidí. Já si to zkrátka nepamatuji, abych nekopírovala. Zkrátka to, co prochází přese mě, je jenom čistý průnik [Božství] a říkám vám to lidsky, běžně. Ukazuji vám na té obyčejnosti, kterou žijí, že jste dokonalí takoví, jací jste. Ukazuji vám váš život v praxi, protože spousta lidí žije normální, obyčejný život a neví, jak jsou hluboce duchovní. Oni si myslí, že nežijí duchovně, když se jenom jednoduše starají o rodinu, chodí do práce... Ne. Když jsou spokojení, jsou neuvěřitelně duchovní. A už jenom kdyby jim do hlavy přišlo, že jsou nedokonalí, protože nežijí nějaké extravagantní životy...

Ty extravagantní životy teď žijí bytosti, které si to žít ještě naplánovaly. Musí poznat dopad takového života - jak je drsný. Když se ten člověk předvádí před druhými a není to, co je, on vlastně klame. Pak se musí hlídat, co řekl a co neřekl, aby neodhalil svoje jakoby slabiny. To je něco tak těžkého a úmorného, on demoluje sám sebe. Žijte jen, co máte. Nestyďte se za to. Ukazuji vám to dennodenně a říkám vám o sobě věci, za které byste se vy možná styděli. Není to tak. Jste dokonalí takoví, jací jste.